

Тукъ са описва ъвно въ какво горко притаснение сѣ' са нахождали вѣсточнаго вѣройсповѣданна християни Гръци, кога сѣ' владѣли кръстонохци Цари-градъ, и чи Асѣнь сынъ стараго Асѣна цара гы побѣдилъ и покорилъ, какъ то гласи и самый му надписъ: „нѣ и ти подѣ рѣкѣ царства моего повиновахѣ са, понеже иного цара неимѣхѣ развѣ мене.“ Юще видимы чи въ него врѣма Българинъ патриархъ въ Търново былъ *кѣръ Василіе*, а въ великы Прѣславъ *всеосвященный митрополитъ* былъ Марко. Мати же Асѣна втораго звала са *царица Елена*, а съпруга му са звала *царица Анна*. Сега, като са увѣрихмы когы е былъ Асѣнь сынъ Асѣна стараго и чи той Асѣнь е покорилъ кръстонохцы и гы изгналъ изъ Цары-града: „и никакоже тѣхъ лаяніи ужасьшуса, нѣ паче врѣма благополучно обрѣтъ на нечѣстивыхъ обдѣржаніе, храборнѣ възкочи . . . .“ Узнавами ъвно чи западни лѣжѣтъ за сичко що сѣ' писали о тому прѣдмѣту, а найпаче за мѣчтайнаж *уния*, що казвѣтъ чи сѣществовала въ него врѣма между Българы и папищашы. Нѣка изслѣдувамы тойзы прѣдмѣтъ и видѣ-щѣмъ, чи римская пропаганда е уплепа и сѣковала о тому лѣжовны легенды.

Кръстоносни походи спорадѣ изслѣдувания западнихъ ученихъ почнѣли: 1-вый въ лѣто 1095 — 1096 — 1099; 2-й въ 1147 — 1149; 3-тій въ 1189 — 1193. Цары-градъ сѣ' зѣмали и плѣнили два пѣти въ 4-тый походъ прѣдвождаемъ отъ Французы (Фрѣзы). Въ лѣто же 1204 *Vaudouin* — Бѣлдуинъ первый, основа латинскѣ имперіиж въ Констандиновъ градъ; а контъ отъ Фландрѣ, кой то наслѣди Бѣлдуина подѣ иманемъ *Vaudouin IX*, быде побѣденъ при Одринѣ отъ Иоанна (*Joannise*) въ 1205 л. и отведенъ плѣненъ въ Велико Търново, дѣ въ робство си умрѣлъ.

Това лѣточисление не е сѣгласно сѣ' наши народны паматницы, какъ то видимы ъвно. Западни полагаѣтъ Бѣлдойново поражение въ 1205 лѣто, кога то царуваше Иоаннъ и ны видѣхмы, чи Асѣнь сынъ стараго Асѣна покорилъ Фрѣзы и принесалъ отъ Епиватесъ мощы Св. Петкы. Ны знаймы юще чи Асѣнь II. распространи чакъ до тѣхъ прѣдѣлы, спорѣдъ надписа, Българскѣж власть и той побѣди кюръ Тодора. Ако положимъ, чи Бѣлдойново поражение дѣйствително е станѣло въ 1205 л. кога царува Иоаннъ, както сами западни полагаѣтъ, то и отъ това са доказва ъвно, чи никаква *Уния* не е сѣществовала между Българскѣж и Римскѣж чърквѣж; иначе Иоаннъ не бы отишелъ противо Латины, да гы гони отъ Цары града, да имъ сѣкруши войскѣж при Одринѣ, да доведе желѣзо-вѣрзана Императора имъ въ Велико Търново и да му отсѣче главѣж сѣ' бравѣж, или какъ то пишѣтъ